

TORONTÁL

VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Postvárosánál 5-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígarmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petitior első hirdetésnél 4 kr., többszöri-
nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hová az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, 1875. jan. 28.

Mire e sorok napvilágot látnak, a képviselőház hozzá fogott a költségvetés tárgyalásához.

Még néhány nap, és alkalmunk lesz meggyőződni arról, hogy mennyi orvosa van az ország jelenlegi helyzetének. Ezen orvosok fognak javasolni minden, csak azt nem, a mit az ország jelenlegi helyzete kíván.

E tárgyalások alatt az ellenzék szerepe lesz a legkönnyebb. A főszólam támadásai-
ban ezekre fogják fektetni: „recriminációk a múltban elkövetett hibák miatt, az adó felelős határozott megtagadása, mert a szegény nép már is véres verítékekkel gőnyed az adó teher alatt.“ Positiv javaslat a baj orvoslására nem lesz, mert a mi ellenzékünk különös kedvvel kultiválja azon princípiumot, hogy az ellenzéknek elég tagadni, elég bírálni, de positiv javaslatokkal nem kell előlépni; ezekkel majd akkor áll elő, ha negatív politikája diadalt ült a mitől jól tudja, hogy nem kell félnie, mert ettől megmenti a nemzet józan zömének többsége.

Uram! itt nem pusztá frasisokkal kell előlépni, itt az ország helyzete, tényeket akar látni, üres frasisokkal már régen jó laktunk, az ígéretek kora lejárt, itt áldozatra, segítségre van szükség. Ha valaki szóval modja, hogy hazafi és szereti hazáját, most mutassa meg, hogy a mit ajkai naponta hangoztatnak, az szíve is érzi, s e szerint kíván cselekedni.

Az ellenzék helyzete könnyű, de nem ilyen a kormány-é!

Magyarország államiságának fentartása végett nehéz áldozatokat kell kérnie, a nemzetnek nagy áldozatokat kell elvállalni. Érdekelve leszünk mindannyian áldozatokat kell hoznunk mindnyájunknak, az ország hitelének helyreállítását, s állami önállóságának fenntartását végett. Azért mi mindenben magunkévá tesszük a „Közérdek“ t. lapjainkat azon kijelentését, hogy a földadatnak nagy nehézsége a felelősségnek nagy súlyát róvja a kormányra és minden pártra. Akarjuk hinni, hogy e felelősség érzetében az ellenzék is, az ország érdekeit a pártérdek fölé helyezve, komolyan hozzájárul az ország megingott hitelének helyreállításához, s vállvetve fog munkálkodni azokkal, kik Magyarország fenntartását biztosítani akarják.

De ha az ellenzék mit sem tanult és mit sem felelt, s ha pártszenvédelem képtelenné teszi az ország helyzetének józan megértésére, akkor legyen a Deákpart, habár egyedül marad is, az, mely a helyzet színvonalának magaslatán állva, bátor és hazafias elhatározással megteszi mindazt, a mit az országnak előreléphető pusztulása és megsemmisülésétől való megmentése végett okvetlen meg kell tenni.

APRÓSÁGOK.

Az egészségügy köréből, a volt határ-
őrvidéken. (Tanulmányos értekezés egy falusi borbély és patiensé közt.)

P. Mladi pán prosim, a hátam gerince már két éve fáj, nem tudna rajta segíteni?

F. B. — Komoly képpel vizsgálja a pulst — Aj, aj, itt szörnyű baj van, mind a két füled vesztélyben forog, azonkívül a hajad is kihullhat egy szállig! —Hát nem tudad, hol lakom?

P. Tudtam, tudtam kérem alásan, hanem Beeskerekre utasítottak X. orvoshoz, mit mond kend hozzá?

T. B. Ugyan, hogy mennél ahhoz a számárhoz, 40 krig behúzna, s még se érned meg a krumpli kapálást; tudod én segíték rajtad ingyen, két itze mandula tejed kapsz érte? er. nek feléd megiszod este, s másik felét pedig reggel; -- azért szaladj szaporán, s hozzá egy font mandulát, 1 font ezukrot és két itze tejet.

A szegény ember meghozza a kívánt tárgyakat, s kap helyébe két itze penészes uborka-levest.

P. Kőszömön szépen mladi pán, hát most mivel tartozom?

T. B. Mit beszélsz! Én nem szoktam buzni a szegény embereket, mint azok a nagyfejű doktorok; hozol egy öl fát, s azzal vége.

A szegény patiens elhozza az öl fát is, és estére megitta a zagyaléknak felét, hanem ettől úgy elaludt,

hogy fel se ébredt, a másik felét is meginni! — Kérdem most a t. szerkesztő urat, hogy az e fajta kuruzslóknak, mely vidékünkön dusan burjánzik, ott Beeskereken nem lehetne-e receptet írni?

(Ez is valami.) — Tisztelem a gyógyszerárius urat agyon én neköm hatalmas elősegítő szert, mert nagy hátrálékban szenvedek tisztelt özímű Ercegy István paraszt a szomszédfaluba.

Alfonzónak, midőn Páris elhagyá, hogy Spanyolországban utazék fejére tenni a rég óhajtott koronát, egy francia államférfi, mint gyanítják Broglie herceg, következő szellemi utraivót adott: „A legszigorúbban óvakodjék a frázistól: „A császárság béke.“ Olaszország szabad lesz az Apenninektől az Adriáig.“ Sem egy hüvelyknyit területünkől, sem egy követ erdünkől föl nem adunk. A bordeauxi egyezmény: a pártok közötti fegyverszünet“ stb. Mert ha egyszer elkövette az ember az oktalanságot, hogy ilyes frázist kimondott, minden áron ragaszkodni akar hozzá és ezért hibát hibára tetéz; vagy ha hülsen lesz a kimondott szavakhoz, akkor csalónak és esküszegőnek nevezik. Tehát semmi frázis, sire, semmi frázis! Ez a legjobb tanács, melyet adhatok.“

Három számadási feladatvány, a megfejtő száz aranyat vehet fel a Dribsdrülle bankban, de csak úgy, ha azt előbb bele tette.

1. Ha egy hivataloszoja évenként kap két öl fát, ebből négyet elad és mégis egész télen meleg a szobája, hogy van az?

2. Egy csinos szobalánynak, ki a Zöldfában bálozni is szokott, 80 frt. évi fizetése van, ebből két százat évenként a takarékpénztárba tesz és egész éven se lyemben öltözik és mulat.

3. Egy megöregedett szakácsné, ki asszonya comoditása végett naponta a piaci bevásárlásokat eszközözi, évi fizetése 100 frt., ebből évenként jól ruházódik és fát a pesti egyetembe járatta. Ismétlem e számadásokat megfejtő 100 aranyat kap. E feladatványok ugyan furesák, de mégis igazok.

Egy rövidlátó asszonyság egy diszbed alkalomával tévedésből egy kedves kis leányt asszonynak nézett.

A kis leány fájdalommal mondá:

— Nagysád azt látja, a mit én soha nem szeretnék látni! (A kedves kis leány mint tudjuk ellensége a házias életnek).

FONTOS ÜGYEK.

A kormány — mint értesülünk — a budgetviták befejezte után egy törvényjavaslatot szándékozik előterjeszteni, az országgyűlés ülészakának 3 óráig 5 évre szóló meghosszabbítás tárgyában; mely természetesen nem ezen országgyűlésre vonatkozik, hanem csak a jövő országgyűléstől kezdve lépne életbe. A kik az országgyűlés működését figyelemmel kísérték, tekintve azon rövid időt, mely a törvényhozási komoly és érdemleg munkálkodására a mai 3 éves cyclyus mellett fennmarad — csak helyesléssel fogadhatják a kormány említett tervét, mely egyébaránt képviselői körökben is régi óhajlás tárgyát képezi.

A buged-vitánál az adófelelős kérdése a miniszterium által nem fog felvetetni. A pénzügyminiszter az általános vitánál valószínűleg rövid exposita fog szorítkozni, melyben mindenestre megemlíti azt is, hogy a kormány határozott álláspontja az, miszerint 1876-ra egy tetemes pénztári készlet vilessék át az utolsó kölcsön maradványaiából, a mi természetesen csak úgy lehetséges, ha még 1875. évre nevezetesebb újabb bevételi források teremtetnek; de szavazást ezen kérdés fölött az általános vitánál nem fog provocalni. Ha az országgyűlés a budgetet megállapítja, a fennmaradó deficithez képest a miniszterium előterjesztett adójavaslatának tárgyalását és elfogadását fogja szorgalmazni, — melyek a deficit orvoslására vonatkoznak közvetlenül.

A kormány mint értesülünk, ha a budget s az adójavaslatok tárgyalása be lesz fejezve, az országgyűlést nem akarja feloszlatni, hanem több kisebb, de az államháztartás rendezésével kapcsolatban álló törvényjavaslatot óhajtana elintéztetni; ilyen a polg. perentartás módosításáról, a kisebb kihágási ügyeknek a közigazgatási hatóságok általi ellátására, a törvényeszek redukciójára vonatkozó javaslatok.

A pénzügyminiszter — tekintettel arra, hogy a hazadó és kereseti, illetőleg jövedelmi adó tárgyában új törvényjavaslatokat terjesztett az országgyűlés elé, melyek ezen adóneveket többé-kevésbé fokozzák, — a pénzügyigazgatóságokhoz — mint értesülünk — azon ren-

deletet intézte, hogy ezen adónevek iránt az új kivetés függőben tartandó, s a pénzügyi hatóságok fordítsak jelenleg figyelmüket arra, hogy a mult — 1874-iki adókirovás szerint hajtsák be az adót, addig is, míg e kérdéses törvényjavaslatok törvényerőre emelkednének, a mig tehát az 1875-iki adókirovás az új tételek alapján eszközölhető lesz. Mint tudva van, a fennálló penzügyi törvények azt rendelik, hogy addig is, míg a folyó évi adókirovás megtörténhetik, mindenki tartozik mult évi adótarozása arányában adóját befizetni, a mi aztán — ha az új kirovás megtörtént — kiegyenlítettik.

A torontálmegyei községjegyzői nyugdíj és segélyintézet tervezete.

I. Alakíttatik egy „Torontálmegyei községjegyzői nyugdíj és segélyintézet“ a vármegyei hatóság felügyelete és protectoratusa alatt, melynek célja a községi jegyzők, illetőleg özvegyeik és árváknak

a) nyugdíj biztosítani, vagy
b) esetleges segélyzésükre alapot teremteni.

II. Nyugdíjképes és arra igényt tarthat azon községjegyző vagy annak özvegye és árvái, ki az intézet megalakulása, illetőleg abba belépésekor az 50-ik évkört még el nem érte és egészséges volt.

Segélyzandók pedig azon jegyzők vagy özvegyeik és árváik, a meglevő eszközök szerint és a fennforgó körülmények tekintetbe vétele mellett, kik az 50. évet már elérvén vagy egészségesek nem lévén, a nyugdíjintézet rendes tagjaiul az alakuláskor vagy nemtani későbbi hivatalba jutásukkor fel nem vehetők.

III. Elvül felállítatik, hogy

a) minden megyebeli községi jegyző, ki az intézet alakulásakor hivatalban találtatik, vagy az alakulás után megválasztatik, a meny nyíben a 2-ik pont, 1-50 részében körülírt feltételnek megfelel, a nyugdíjintézet rendes tagjaiul belépni és a megszabott díjakat rendszeresen fizetni köteles, és ennelfogva a maga, halála esetére pedig özvegye vagy árvái számára nyugdíjra igényt tarthat;

b) hogy a nyugdíj-alap a jegyzők járulékaiból alkotandó és e célból általuk egy bizonyos évi díj fizetendő, a beíratási díjon kívül, melyet mindenki a beíratásukkor fizetni tartozzék;

c) hogy egy tartalék-alap alkotandó, melyhez a megyebeli községek lélekszám szerint minden lélek után legalább 2 krral, és legalább 10 éven át évenként járulván az ezen felül saját tökesítendő kamataival és gyűjtések, adakozások s más effle módon begyűlt pénzek hozzácsatolásával szaporítatik.

Ezen alap szolgál:

1) oly hiány pótlására, mely azáltal támadt, ha a nyugdíjra igényt tartható jegyzők által befizetett díjak a kifizetendő nyugdíjakra nem elégségesek;

2) oly segélyzések fedezésére, mely a II. pontnak, 2-ik kikezdésében érintett categoriabeli jegyzők, illetőleg özvegyeik vagy árváik számára szükségessékké váltak. Segélyzésekre azonban csak az alap folyó kamatai fordíthatnak.

IV. A nyugdíjazandó jegyzők által évenként befizetendő díjak meghatározásánál alapul szolgál az ezen osztályban 20 év óta észlelt halandóság és beállt szolgálatképtelenség összege és ebből levonandó valószínűségi számítás, mely célból megyszerzte a kívánt statisztikai adatoknak a kiadott minta szerinti összeírása azonnal elrendelendő.

A nyugdíj-alapba fizetendő díjak 6 osztály szerint lesznek kivetendők azon korhoz képest, melyben a jegyző belépésekor volt, és pedig:

- a) a 20—24 éves korukban belépők az 1-50 osztály;
- b) a 25—29 éves korukban belépők a 2-dik osztály;
- c) a 30—34 éves korukban belépők a 3-ik osztály;
- d) a 35—39 éves korukban belépők a 4-ik osztály;
- e) a 40—44 éves korukban belépők az 5-ik osztály;
- f) a 45—49 éves korukban belépők a 6-ik osztály szerinti díjt fizetendik egész életükön át vagy nyugdíjazatásukig.

V.

Hogy a II. pont, 2-ik kikezdésében érintett jegyző categoria kilátásba helyezett segélyzése némileg biztosabb alapra fektetessék meghatározatik, hogy ezen jegyzők a IV-ik pont szerinti, 6-ik osztálybeli díjt fizetendik életükön át vagy szolgálatképtelenségük beálltaig; ezen díjak azonban egészen külön kezelendők és csak oly jegyzők vagy azoknak özvegyeik vagy árváik segélyzésére fordíthatók, kik az alapszabályok értelmében nyugdíjazást nem nyerhetnek.

VI.

Minden jegyző kivétel nélkül az intézet alakulásakor vagy szolgálatba lépésekor egy (?) forintnyi beíratási illetéket fizet, melyből fedezendő a netáni alapítási költségek; az ezek fedezése után fennmaradó összeg kamatra teendő és kamatai vagy a mennyiben ez elég nem volna a töke maga is a jegyzők, illetőleg családjaik jövőjének biztosítására szánt díjak és alapok kimelése végett a kezelési költségek fedezésére fordítandók.

VII.

A nyugdíj- és segélyző-intézet pénzei a vármegye székhelyén levő pénztézeteknél helyezendők el úgy, hogy abból monopolium vagy privilegium egyik részére se alkotassék. Az intézet oly pénzei azonban, melyek előreláthatólag, hosszabb ideig, legalább 1 1/2 évig, nélkülözhetők lesznek pupillaris biztosíték mellett, földbirtokra vagy szilárd jövedelmező házakra magánfeleknek is kiadhatók.

VIII.

A jegyzőknek biztosítandó nyugdíj összegének meghatározása a III. pont szerinti díjak megállapításával combinálva történend úgy, hogy

- 1) az alakulás vagy belépés utáni első 5 évben a nyugdíj tegye a jegyzői fizetés 1/3-át legfeljebb 200 ftot;
- 2) az első 5 évet követő 10 évben a fizetés felét azonban legfeljebb 300 ftot;
- 3) az ezt követő években a fizetés egész összegét azonban legfeljebb 600 ftot.

Kizárva azonban nincsen, hogy azon jegyzők vagy családjaik, kik a VIII. §, 1) és 2) pont szerint még teljes nyugdíj nem kaphatnak, folyamodás folytán a körülmények szerint segélyt is nyerhessenek, a tartalék-alap kamataiból.

IX.

Az egyenlősítés kedvéért, a teljes nyugdíj 600 fra szabandó, és e szerint 600 ft. után volna a díj is számítandó, tekintet nélkül arra, hogy valamely jegyzőnek több vagy kevesebb fizetése van-e, a természetbeni járandóságokkal együttvevé.

X.

A tartalék-alap mindég épen fenntartandó és e végből netán támadt hiánylatok esetében a községek 2 kr. évenkénti és lélekénti utánfizetés által ezt pótolni, és a tartalék-alapot volt magasságára kiegészítendik.

XI.

A nyugdíj- és segélyintézetet össze lehet kapcsolni egy temetkezési intézettel akkép, hogy valahányszor egy a jegyzők közül meghal, a többi életben maradó egy-egy forintot tartozzék fizetni egy külön kezelendő temetkezési alapba, melyből a meghalt családja temetkezési költségekre kapna 100 ftot.

A befolyt többlet kamatoztathaték és ebből adathatának segélyek betegségek esetében.

XII.

A befizetett díjak és illetékekből sem a jegyzői hivatalbéli kilépés sem halál esetére semmi vissza nem jár, hanem ezek az intézet javára esnek.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

T.-Bece, 1875. évi január 18-án.

Kedves barátom! Utóbbi időben újságokban annyi szépet írtak Beeséről általában, és különösen a helybeli műkedvelőkről, nem felejtkezvén meg az én csekélységemről sem, miszerint el nem mulasztatom úgy a vezetése alatti műkedvelő-társaság mint saját nevemben őszinte köszönetemet kifejezni, azon számos levelezőnek kik buzditó szavuk által nem csekély mértékben segíték elő a sikert mely oly nagy mérvben eléretett, továbbá köszönetet Neked ki igazi munificentiával engedted át lapodat, s nem engedted meg hogy csak egy dicsérő szó is kárba menjen, a miért Tersichore áldása, és Thalia jutalma nem is fog neked elmaradni. Részemről pedig a sok baráti megemlékezésért csak baráti kézzor-

támasat küldhetem. A mi magukat az előadások illeti azoknak első szakasza (4 előadás) január 10-én ért véget, s így kötelezve érzem magam az eddigi eredményről s különösen a tényezőkről, kik ez eredményt létesíték, röviden megemlékezni:

Szeretem volna a tiszta számadásokat közölni, azonban többnemű kiadási számla még nem terjesztetvén be, a számadások lezárása még nem eszközölhető; a megközelítő eredmény az, hogy az 500 frton felüli bevételeknek, mintegy 200 ft. kiadás áll szemben s így a valószínű tiszta haszon, mely községi iskola alapunkt szaporítandja 300 ft. meghaladja, mindenesetre oly eredmény, a mely e szent ügy körül buzgólkodókat önelégültséggel töltheti el.

A számos látogatáson kívül, következő felülfizetések és gyűjtések szaporíták a jövedelmet Kropf Sándor 2 ft., Hertelendy Imre 1 ft., Krüner Ferencz 1 ft., Brankovits István 2 ft., Markusch Mihály 1 ft., Bizek Ilka 5 ft., Bergl Armin 7 ft., Beck Adolf 4 ft., Simonich Zsigmond 5 ft., Tripolszki Sándor 50 kr., az előadások után gyűjtöttek az iskola alapra Bizek Ilka 9 ft. 30 kr., Bauer Bertha 6 ft. 69 kr., Kiss Klemi 5 ft. 66 kr. és Seybold Gabrielle kisasszony 4 ft. 16 krt., mely felülfizetés és gyűjtési kimutatás szolgáljon egyszersmint az illetők részére nyilvános nyugtául, azontul pedig fogadják itt a nyilvánosság előtt is őszintén érzett hálaikat a buzgó partolását.

És éppen úgy mint nyilvánosan nyugtatjuk a pénzáldozatokat, éppen úgy kötelezőségnek tartom nyilvánosan kimutatni azon áldozatokat melyeket a közreműködő hölgyek és urak a közreműködés által a közönök hoztak. Csak az, a ki ismeri a számos előkészületeket, mikkel minden egyes darab műkedvelőknél jár, fogja méltányolni azon feláldozó készséget, különösen hölgyeink részéről, melynek egyedül köszönhetni, hogy alig 2 hónap alatt 8 darabot és 4 előadást lehetett a közönség teljes megalégedésére rendezni; ha még hozzá teszem hogy egy a hölgyek mint az urak, a jövedelem kimélete tekintetéből, az előadásokon szükségelt jelmezeket, ruhákat maguk állították elő; ugy ezen kettős áldozat mindenesetre, mindenütt a legnagyobb méltánylásra fog találni; s nem csoda ha műkedvelőink már is kis városunkban a közisztelt tárgyat képezik. Mindössze eddig 8 darab lett előadva, a melyek közül egy 3 felvonásos, a többi mind egy felvonásos vígjátékok.

A hölgyek közül közreműködtek Istváni Istvánné és Pethé Istvánné úrhölgyek az első 3 darab és ugyanannyi előadásban az utóbbi 1 darabban. Bizek Ilka kisasszony mindannyi előadásban és 5 különböző darabban. Bauer Bertha kisasszony 2 darabban, két előadás alkalmával, Képesy Cornelia kisasszony 2 darabban két előadás alkalmával, Pesitz Bertha kisasszony 1 darabban, Seybold Gabriella kisasszony 2 darabban. Az urak közül Bizek Kornél úr 3 előadásnál, gróf Bethlen István 3 előadásnál, Gróf Lajos valamennyi, Pethé István 3 előadásnál, Putnik Gyula valamennyi előadásnál, Rándl Ferencz 2 előadásnál, Rosenberg János egy előadásnál, Schatteles Vilmos 3 előadásnál és Brusznai Mihály úr valamennyi előadásnál végre Staics úr egy előadásnál. A sugó tisztelt felváltva vitték Pethé, Ledniczky és Gróf Béla urak. Kiténik e kimutatásból hogy különösen egyes tagok mennyire voltak igénybe véve s hogy mily nagy foku ügyszeretet honolhat az illetők nemese kebleiben a kik ily szép áldozatokra képesek. Az áldozatról levén szó el nem halgathatom Thurn Róbert gyógyszerész úr áldozatkészségét, a mennyiben szükséges álcásokat nem csak hogy ritka ügyességgel végzi, de az összes szükségelt anyagokat díjazatlanul liferalta, a miért nem egyszer hangosan eljézeltetett, a műkedvelők részéről; mit most nyilvánosan is szívesen ismételünk. Mégcsak Putnik Gyula és Schatteles

Vilmos uraknak kívánok nyilvános köszönetet mondani, a kik a színpad összeállítására és díszítése körül különös érdemeket szereztek, s ezzel be is fejezem úgy is hosszúra nyúlt kimutatásomat, azon tudósítással, hogy a műkedvelők vígjalmi bizottsága f. h. 30-án a szabadelvű kör könyvtára számára egy jótékony célú sorsolással egybekötött táncvizsgalmat rendeznek, a melyre igen szép volna ha te Friczi barátom szinte eljőnnél és lennél referense saját lapodnak, ugys már rég tartozol ide visittel. Tehát a viszonzlatásra *)

Dr. Tauszik Aladár,
a tör.-becsei műkedvelők igazgatója.

Tisztelt szerkeztő úr!

Kérem becses lapjában a következő sorok közzétételét:

„A részvétért, mellyel e hó 7-én elhunyt Mattanovich Antal szent-jánosi jegyzőnek tisztelői és barátjai, temetése alkalmával viseltettek, fogadják mindazok a gyászoló család mely köszönetét. Kalonos köszönet Milutinovich Sándor úrnak, a zichyfalvi kerület szolgabírájának. Kelt Szt.-Jánoson, 1875. évi januárhóban.

Mattanovich Adolf,
szab. áll. honv. hadnagy
és joggyakornok a panaszosai kir. íszéknel.

BUKARESTI LEVÉL.

Visszaemlékezések oláhországi utamról.

(Folytatás.)

Közel négy heti unalmas betegség ágyamhoz szegvezvén, csak ma vagyok azon kellemes helyzetben megkezdtem leveleimet befejezni. Kegyes olvasóimtól hosszú hallgatásomért elnézést kérek, és azt annál is inkább elérni reménylen, mert megvagyok győződve, hogy mindazok, kik fáradságok vesznek soraimat olvasni, oly áldott jókaraóim, mikép haragtarok nem lehetnek.

De most már folytatom.

Ha olvasóim még emlékeznek, utolsó leveleimet azzal fejeztem be, hogy megirtam mint érkeztem Bukarestbe.

Minden nagyvárosban, az idegen utazóra az első kedvező vagy kedvezőtlen benyomást a szállodák teszik. E tekintetben Bukarestben a „Grand hôtel de Boulevard“ hová én szálltam, a lehető legkedvezőbb benyomást tette. Mint Pesten a „Hungaria“ vagy Bécsben a „Metropol“ oly minden kényes igényt kielégítő e szálloda.

Ha az ember oly városba jő ahol még soha sem volt, első gondolja hogy az észről némi átnezetet szerezzen. En különösen a ki a népeletet és ennek szokásait tanulmányozni szeretem, azonnal nyakamba szoktam venni a várost.

Miért is, hogy a város nevezetéseit s mulatóhelyeit minél előbb megismerjem, megérkezesem után, azonnal két magam szőri vidorkedélyű román fiatal embernek, kikkel utközben megismerkedtem, megirtam, hogy megjöttem.

Rövid óra mulva mindkettő felkeresvén, szívélyes kézséggel ajánlkoztak, tartózkodásom alatt cicaronimnak.

Első tényünk volt a várost össze vissza barangolni.

A ki ismeri Pestnek azon részét, hol a merész tervező sugár uton a nyolczszögű térből jobbra és balra egy új városnegyed van kezdő emelkedésben, a ki az utóbbi időkben volt Belgrádban az hü fogalmat képzelhet magának Bukarestből is. Befejezett, rendezett jeleggel csak a belváros bir, a lipsei utca, a kálea mosogói, mind hasonlítanak a váci utcához, csak hogy sokkal élénkebbek.

*) Néhány nap mulva becses körötköbe érkezem. Szerk.

Az ezen utcákban levő boltok kirakatai oly fényes és díszesek hogy a Grabenre is beillenek.

A város kereskedelmi forgalma igen élénk, és világhereskedelem jellegű, de drága. Ez utóbbi természetes következménye, azon körülménynek hogy Romania, szappan, sör- és sifon-gyárakban kívül más gyárral nem bir, és minden egyéb szükségletét a külföldtől vásárolja.

Mind annak dacára, a statisztikai adatok szerint 40 millió frankkal több pénz foly be, mint ki.

A boulevardon egyik legszebb középülete az akademia, a melynek palotájában van a muzeum és festménygalleria. Ez utóbbiban Popesku festőtől, egy néhány sikerült képet láttam.

A mulatóhelyek leglátogatottabbja a „Csisz-megür“. Egy a belvárosban levő arnyas liget, közepén a városligeti tóhoz hasonmagyságu tóval, hol nyáron csónakokon, télen a jégen az elegans világ összegyűl. E parkon kívül van egy „chausse“ nevezetű a városban tul esső, egy mérföldnyi hosszúságú kirándulási hely, jobbra balra a kocsi utról egyes családok villái, és nyilvános mulató helyek. Midőn társaimmal e helyre kikocsiztam legalább ezer szebbnél szebb fogatban ott volt a városi nő világ „haut crémje“.

A sok szépség közül azonban leginkább feltűnt egy érdekes igazi római arczéllal bíró elegancia özőnében uszó nő. Tudakozásomra, vajjon ki? társaim azt felelték: hogy egy herczegnő ki férjét Párisba küldte, hogy ithon N. N. colonnell annál kényelmesebben mulathasson. „Auch nicht schlecht“ t. i. a Párisba való száműzetés.

Oda magam is elmennék. A legtöbb nő azonban nem szép, de annál kaczerabb, és ravaszabb.

Mindkét sajátságáról specialis tapasztalatot szerezni szerencsém volt. A szépségek többnyire görög származásúak.

Kirándulásunkról hazatérvén utközben egy gazdag oláh bojár „pompos funebres“ temetését láttam, hanem annyi aranyozott fény és csillogó pompa mint a menethen volt, inkább valami fejedelmi diadalmenetbe illett volna.

Ugyancsak utközben megnéztem a tüzoltó laktnyát, és az utjonnan épült óriási közpiac-házat is, hol szerencsém volt eredeti oláh kofa phisiognomiát látni. Hanem a kofák azok mind egyformák, a nyelvtől a borzas hajig.

Tanazevics Mladen.

(Vége következik.)

HIRHARANG.

* A jótékony nőegylet bálja. Folyó hó 23-án tartott meg a helybeli jótékony-célú nőegylet táncvizgalmát, mellyel a bálanya szerepét Dániel Augustia úrnő Ö Nagysága viselte; a táncvizgalmat 9 óra tájban kezdődött, a midőn is Dánielné Ö Nagysága a már nagy részben jelen volt választmányi hölgyek és a rendező urak által fogadtatva, a rendező bizottság elnöke Dr. Demkó Pal úr karján megjelent; a nőegylet ez alkalommal egy igen szép virágsokor és egy arra alkalmazott az egyleti tagok által himzett gyönyörű szalaggal kedveskedett a bálanyának, ki szíves és figyelemmel viseltette a jelenlevők mindegyike irányában, visszonzotta a nőegyletnek ezen megtisztelő bizalmát. Hasztalanul törekednem jelen volt szépeinknek öltözetét egytől egyig leírni, mert érzem előre, hogy nem vagyok képes ily csoda szép dolgokat híven ecsetelni, mert érzem, hogy azon elkábító varázserő, mely rajtam a toillettek látatánál erőt vett nem az öltözkémben, nem a színek összeállításában, hanem magában a ruhában rejlett, mégis hogy tán hacsak részben is eleget tegyek a közönség kíváncsai-

nak, igyekezni fogok legalább azon egy pár nőnek öltözetét leírni, kik azt a legkitűnőbb izléssel állítva össze, a nézőt valóban bámulatra ragadták. — Dánielné Ö Nagysága egy rezedaszínű granitvirággal díszített uszalyos selyemruhában. Bozzayné úrnő sárga selyemben arany és sárga tartalannal izetlesen és gazdagon díszítve. Linyácskyné úrnő chamois színű selyemben meggyiszin bársonnyal gazdagon díszítve. Jarmatzkyné úrnő rózsaszín failleben fehér illusionnal és fekete gyöngygel díszítve. Kupuszárovnitsné úrnő szürke selyem hason színű atlasz és granatszín bársonnyal. Plechlné úrnő vörös selyem fehér tartalan és fekete csipkével. Kelerné úrnő fekete faille, hasonszínű gyöngygel kivarrt, csipke volant és tunique, haja vörös cameliával díszítve. Heimné úrnő egész feketében különös finom izléssel. Mathes-Röckel úrnő rózsaszín failleben széles fehér csipke és rózsákkal díszítve. Dániel Ilona úrhölgy fehér gazir rózsaszín selyem és gyöngyvirággal. Bielek Vilma úrhölgy vörös selyemben fehér tartalan és fehér gyöngygyel. Szávis Olga úrhölgy kék és fehér tartalannal vörös verbenával. Bakalovits Mariska úrhölgy izlésteli fehér tartalannal ezüsttel gazdagon díszítve. Gesztsey Ilona úrhölgy fehér gazirban vörös selyemmel. Popovits Natalia úrhölgy fehér tartalannal vad-rózsákkal. Petrovits Anna úrhölgy fehér at-laszban, hasonszínű gyöngygyel. Ezeket felül izléssel voltak még öltözve Emanuel Alex., a két Wiltshgo, Bahary és a Virányi kisasszonyok. A nőegyletnek eddig szerzett babérjait ezen táncvizgalmat bizony csak szaporítani fogja, mert oly kedélyes, oly fesztelen mulatságot nem egyhamar fog látni Beeskerek; nem is mulaszthatom el e részben a nőegylet választmányának kifejtett tevékenységét, önfeláldozását és a szent ügy iránti lelkesültségét a nagy közönségnek tudomására hozni, kik nem kimélve semmiféle fáradságot nem riadva vissza az előrelátható akadályok és előre nem látható kellemetlenségek elől, páratlan kedves- és buzgóssággal igyekeztek magokra vállalt nemese hivatásoknak a legjobban megfelelni. De fáradozásaiért azon megnyugtató öntudatot nyerték mint jutalmat, hogy a mai viszonyokhoz képest hallatlan eredmény koszoruzta nemese önfeláldozásokat, midőn az egész nagy közönség nevében derék hölgyeinknek köszönetet mondanék azt hiszem, a legjobb kíváncságnak adok kifejezést, midőn a jótékony-célú nőegyletnek számos ily sikerült táncvizgalmat kívánok. — Nem mulaszthatom el még a rendezők egyik tagja Weisz Lázló úrnak fáradozó figyelmét megemlíteni. — A multság reggeli fél ötig tartott és oly népes volt, mint eddig Beeskereken talán még egy sem. — A táncsterem Wiltshgo úr fáradozásai folytán a legnagyobb izléssel volt díszítve, kár, hogy a rendező urak elfoglaltsága miatt oly kevés figyelem fordítottat reá, hogy csakugyan igen díszes terem a szünóra után már annyira tele volt füsttel, hogy majdnem kiállhatatlanná tette a bennmaradást; továbbá még a jövőre nézve figyelmessé teszem a rendező urakat, hogy Konstantinovit úrra több figyelmet fordítsanak, mert Stevo úr elbizakodottságában és mert currerense nincsen saját kénye és kedve szerint játszik *).

* A gyermekbálról. Alig hiszem, hogy a farsangi „ivad“ egy bálján annyi jó kedv az arczokból kiragyogó öröm látható lesz, mint a tegnapi (január 27-én) megtartott gyermekbálon. Már 7 órakor rohogtak a kocsi a casinó felé, s 8 órakor oly népes volt a táncsterem, hogy ha az a sok kis tánczosnó egyszerre nagyra nőt volna, és uszályruháit öltöszükében lett volna a hely. Érdekes látvány

*) Ezt az érdekes táncszínelőt megvalloim magam is szerettem volna látni, már csak azért is, hogy a többi szépek nevéit is átadhattam volna az utókor számára. — A mi Stevo-t illeti, az igaz, hogy ő néha korábban elalszik, mint a hogy a tánczó közönség szeretné. (Szerk.)

TÁRCZA.

Margit.

Begfalvi.

Még mai napig sokat emlegetik X... városában ezen uriember különöségét és sajátosság jellemvonását; kit, mivel e helyt igazi nevet megnevezni nem elkerülhetlen szükséges, de mivel nevének mégis kell lenni Begfalvinnak nevezünk. — Mint említém mai napságig sok furcsaságokat beszélnek Begfalviról. Ha olvasóim nem untatom, vegyék ezen a sok közül legérdekesebb töredéket elbeszélésünk hősenek életéből kegyesen figyelembe.

Begfalvi külföldben közönséges, egyszerű, igénytelen ember volt, ki került minden feltűnőseget s minden cselekedetében igazságos volt. S különös, a város rosz nyelve, mégis fölneveznek tartotta. Olyan sültbolond felének néztek, kinek megvannak a maga bogarai, de kivel nem igen jó tréfálni; mit azonban ő a világról sem velt rosz néven, mert mint mondani szokta, hadd beszéljenek az emberek, hisz igazok van. Önmeggyőződésén szerint élek, s ez a bolondok előtt oly különös. Mig én a magam feje után járok, ők másokat majmolnak, s így a szokásos majmolás és utánzás ártától elragadva, nem feltűnök. Mig ők a legujabb divat szerint ruházkodnak és élnek én a régi boldog egyszerűséggel is becélszem. Igen, monda fejét keserűen rázza, még gyermekek-ket is a legujabb divat szerint nevelik oktatják, a közhangulat szerint ítélnék, gondolkodnak, gáncsolnak, magasztalnak s cselekesznek; szó-

val minden a divattal halad, s alig találunk valakit, ki saját meggyőződése s szíve sugalma vagy esze után élne. Ez az oka zárá be hangnyomattal kiemelve, hogy már az emberek közt alig találunk jellemzilárság s önnállóságra.

Begfalvi jó módu ember volt, s gazdagsága önszorgalma s iparkodása gyümölcse volt. Mint nyolcz éves fucska Halmi grófhöz jutott, ki felneveltet s kineél később igen jövedelmező jószág kezelése bízottat reá. Szorgalma s takszkosságával idővel kis falusi birtokot szerzett, melyből évek során át igen szép jövedelem nőtte ki magát.

Egyszer Begfalvi saját ügyeiben egy lehető elhagyott állapotú falun hajított keresztül, hol a sok piszkos felmeztelen gyermek közt, egy anygalarczu szegényesen ruházott sűrő lányka leginkább ragadta meg figyelmét; a részvét sugalmától indítva azonnal leszállt az anyalszép gyermek égi ártallanságtól sugárzó arczczal félénken monda el neki, hogy édes apja és anya ott kin nyugosznak a falu végén s hogy azóta oly gyakran éhes, azonnal a lánykát kezénel fogva a bírőhoz vezeltette magát, ki előtt a gyermek gyámjának jelenlétében, ki és hollétét kijelentve, az árvt gyermekül fogadta. De évre évek múltak s a lánykából virágzó szűz lett, s egy napon bámulva vevé az egész város népe azon újságot hírvül, hogy a koldus, sehonnai árvalányból Begfalvinné asszonyság lett.

„Eszedet vesztetted-e! kérdék baráti. Te, ki a város leggazdagabb leányának kezét kérheted, e sővény mögöl felszedett teremést akarod-e oltárhoz vezetni?“

„Csak hagyjatok baráti, én a legjobbat

választottam, bár árva de erényes nőt vezetek oltárhoz.“ Felelé Begfalvi.

Eddigi szerzett vagyonával megelégedve jószágát bérbe adá; s pénzét biztos helyen letéve kamatoztatva visszavonult.

„Mit cselekszel megint! alig vagy 45 éves, s már is visszavonulsz, most, hol legjobban menne a gazdaság? Most, midőn még volna a tapasztalás, volna miből!“ kérdék baráti.

„Ne aggódjatok! élvezni akarom fáradságom gyümölcset felelé.“

S Begfalvinnak igaza volt, midőn barátnak azt monda, ne aggódnak, mert jóllehet ezrei kétszer is meghaladták kora éveinek számát, mégis csak közönséges aicsony házban lakott egyszerűen ruházkodott, egyszerűek voltak butorai; nem tartott sem hintót se nyerges lovat; nem adott estélyeket, s némi dolgokban a városban akármelyik mesterember nagyobb hűhóval élt s magasabbra tartotta az orrát, mint ő. De ha aztán Begfalvi urannak jó kedve szottyant, volt sokaknak öröm és boldogság a szegények közöl. Azt hinnéd tán ablakon szórta ki a pénzt. Nem, Begfalvi sokkal jobban tudta, hol fáj, mint mondani szokták, sokaknak a sarú. Saját költségén háziasított össze szegény párokat; zsebéből támogatott ügyes de szerencsétlen mesterembereket; vagy szívére véve a szegények védtelen ügyét, ügyvédekét fizetett saját zsebéből, ezek ügyeinek megvédésénél. Így talált Begfalvi sok pénzének mindég helyet. De ha néha tévedésből gazdag ember vetődött a szegények atyjához pénzért, nem volt nálánál szegényebb ember az ég alatt.

„No ugyan okoson cselekedtetl megint, s csakugyan értesz hozzá, mint használd pénzed. Miért nem tartasz kissé többet a külsőségekre

is. Csak intened kell, s a vidék első családjai és tekintélyei legjobb barátai. Egészen közönyös-e előttd a fény, czim és rang? Miért áldott meg az ég ennyi földi javakkal? Tán egyedül azért-e, hogy azt mind a csöcselékre pazarold, mely annyira bírja kegyed? Jajgátának környezői.

„Ne bántások! Hisz nem vagyok én olyan gazdag mint azt ti hiszitek. Egy fillért sem szabad elpazarolnom, elég hasznos céljára és helye van nélkülözhető garasimnak.“

„Ez lehetetlen! Hisz évenként tizenöt ezer forint jövedelmed van!“ kiáltak.

„Mind igaz, de abból kétezer háztartásomra kell, s a többi azoké, kik szükölködnék: lássátok, isten a jó és szegény emberek gondnokává tett.“ felelé Begfalvi.

Szomorú napok jöttek a tántorithatlan jellemű szegények atyjára, egy évben elveszté ugyanazonos ragály következtében szeretett nejét s két gyermekét. Megint egyedül volt. Szórákoiatni, vizagztalni akarták. Soha se farradlatok vizagztalásomon monda, miért volnék szomorú, ellenkezőleg boldogabbnak érzem magam mint ez előtt. Most két világban élek. Nőm, gyermekeim ott is enyimek, s én az övéjök. Kit afelett, mi az életben legmagasztasabb vizagztalni kell, csak azért nem leviszást, mert nem tudja felgögni, ezen magasztos eszmének jelentőségét. Kérlek benneteket, ha gúnyolni nem akartok, ne vizagztaljatok.“

A vihar.

Neje és gyermekeinek elhaltával ridegnek kihaltak látszott az élet előtte kissé. Mindentü elhagyatva egyedül érzé magát. Gyakori utazásban kerestett szórakozást; de alig tért haza, megint az előbbi életűtségbe esett.

volt a megérkező gyermekeket megfigyelni, mint léptek be, mint kezdtek el a táncot, ösmerekedtek egymással. A fiúk legtöbbször eleinte a mamák ruháiba kapaszkodva félre-vonultak, a már előbb érkezett és magukat otthonosnak érző kis dámaik elől, de ez a passzív helyzet nem tartott sokáig, mert a zene hangjaira neki ugrott a legfelénkebb hős is. A tánczókat két osztályba lehetett sorozni. Egyiket ama lányok és fiúk képeztek, kiket Abeles úr oktatott a utány és szabályos lépések szerint való tánczolásra, a második osztály pedig azokból állt kik — csak ugy gondolom formára jártak. — Hanem ezek voltak a legkitartóbb és leghevesebb tánczók, nem törődvén semmit Stevo szeszélyes taktusával neki iramodtak és forgáltak mint a csigák. A szünetek alatt Póty sütémény- és csukor-szántala valódi ostromnak volt kitéve. — Volt olyan tánczos is, ki az egész est alatt nem tudott megvalni a bonbons- és csukor gesztenye édes nézésétől. Benn a tánczteremben a csukor hatalmas ösmerekedési eszköznek bizonyult be. Egy kézbe nyomott bonbons annyi volt, mint bemutatás. — A francia négyesek minden zavar nélkül sikerültek, ép úgy a magyar-kör, melyet nyolcz pár oly jellemző énkéséggel tánczolt, hogy szinte sajnáltuk, mikép a nagy balakon a táncz elmaradt. Volt cötlön is, és pedig sok mulatságos figurákkal. A közönség, nagymamák, papák, nagybácsik, a legvidámabb hangulatban nézte a fúrge gyermekesereg mulatságát. Abeles tánczmester úrnak, mindenki szerencsét kívánt az általa elért sikerhez. Csakis az ő fardhatlan szorgalmának, buzgó erélyének köszönhetik az illető szülők, hogy gyermekeik már most oly ügyesek a tánczban. Abeles úrnak különben már oly jó hírneve van, hogy mindenki, ki töle tanult tánczolni, és ilyenek három, négy nemzedékből vannak városunkban, beillenek egy balletcorpsba. Különösen a férfiak. Volt bálkirályné is, a kis Filkovich Luiza. Ezt még azok a mamák is elismerték, a kiknek kis lánykaik ott voltak. — Két óra után vége volt a kisgyermek-bálnak, és elkezdett tánczolni egy-két nagy gyerek. Valjon mily édes almokból ébredt fel ma az a sok kis leány, pajkos fiú? Ha azt valaki elmesélné!?

*** Casino bál.** A holnaputáni casino bálra igen sokan készülnek. Ugy látszik, hogy ez estély nem igen fog engedni a nögyelet estélyének. Török-Becsén is ugyan e napon lesz egy fényes tánczvigalom.

*** Nyilvános köszönet.** A nagy-becskerekéi jótékony nögyelet örömmel teljesíti kötelességét, midőn a folyó hó 23-án megtartott nögyeleti tánczvigalom alkalmából úgy Wilschgo Rezső egyleti pénztárnok úrnak, valamint a bálbizottság s a rendezőség elnökeinek és tagjainak egyenként és összesen ezen bál létesítése és fényesség tétele körül kifejtett fardhatlan buzgó tevékenységükért és végre mindazoknak is, kik áldozataikkal az ezen tánczvigalommal összekötött némes czélt oly tetemesen előmozdították — ezennel legmélyebb, hálás köszönetét nyilvánosan kifejezi. A nagy-becskerekéi jótékony nögyelet 1875. évi január 26-án tartott választmányi ülésének megbízásából. Mockovcsák János, nögyeleti titkár.

*** Báljelenet.)** Rigában is megfordult Carneval uris s álarcos bálra szólító a város népe. Kedélyesen, vigan folyt a mulatság pár óra át, midőn egyszerre lövések és pukaporfúszág szétvete a mulatókat — nehány percze. Két férfi, egymás ellen szerelmi ok miatt halálos gyűlölettel eltelten találkozott a tolongásban. Eleintén csak szemmel mérlegelték egymást, majd elővonták forgó pisztolyaikat s lövédoztek egymásra. Mintha csak álarcosbáli tréfa lett volna, egyik sem talált. Mindkettőt befogták.

*** A budapest-zimonyi vasutnak a Duna balpartján leendő kiépítése iránti fővárosi kervény tárgyalása** alkalmából a kervényi bizottság mai ülésében a következő határozati javaslatot állapította meg, s fogja a képviselőhazának elfogadásra ajánlani: „A ház teljes méltanylásával azon nagy fontosságú tekinteteknek, melyek a főváros és Zimony közt az adott körülmények figyelembe vételével létesíthető legrovidebb s legegyszerűbb vasuti összeköttetés mellett szólnak, jelen kervényt a közlekedési miniszternek azon felhívással adja ki, hogy megtevévén a szükséges előkészületek intézkedéseket, e tárgyban annak idején a képviselőhazának előterjesztést tegyen.”

*** Városi közgyűlés.** A mai napon városunk bizottsága számoltató közgyűlést tart. Azt hisszük, hogy a tárgyak fontossága miatt elég népes leendő.

*** Büvös medve.** Módosról írják, hogy az eddigi tapasztalás szerint a bübajos medve bőrének kiváló vastagsága miatt a puska-tűze nem fog. (Ez különös medve lehet. Szerk.)

*** Táborosky és Parsch** nemzeti zeneműkereskedésében Budapesten megjelent legújabb zeneművek: „Brankovics”, Erkel Ferenc legújabb eredeti 4 felvonásos dalművéből, zongorakivonat. Ara 2 fl. „Brankovics” dalmű a sajtó és a legilletékesebb zenészek tekintélytelte szerint, legjelentékenyebb műve a genialis mesternek mely rövid idő alatt bizonyára minden elsőrangú operaház műsorán fog állani. Erkel e legújabb s hét dalműve közt legszebb, legértékesebb operája 1874. május 20-án került legelőször színpadra Budapesten a leghatározottabb s nagyszerű sikerrel s az óta minden előadása alkalmával újabb és újabb hódításokat tesz a közönség és kritika körében. A zongorakivonat a legszebb és leghatásosabb dalműrészleteket tartalmazza. Nevezetesen: a nagyhatású induló, a ritka érdekességű kolo-; a gyönyörű ábrándos Romance-ot; a „de te sirsz” kezdetű megható dallamot; a sajtóságos eredetűségi bíró török női kart; s végre: az 1-ös és 2-dik finálét, mely részletek ellenállhatlan hatású fénypontjai az egész dalműnek. Fölvívjuk a zenekedvelő t. cz. közönség méltó figyelmét e korszakot alkotó dalműre s annak szóbanforgó kivonatára, melyet Erkel Sándor mesterleg eszközölt a vezérkönyv alapján.

*** Vasárnapi Ujság.** január 17-ki száma következő tartalommal jelent meg: Az új spanyol király (Alfonzo arczképevel). — A földhöz. (Költmény, Szemer Miklóstól). — Egy német ember magyar leánya. (Elbeszélés, Réthi Lajostól). — A marokkói pápa (képpel). — Új találmány gőzhajóterem (képpel). Az ösök palotája előtt. (Költmény, képpel). — A hideg és meleg szélsőségi földünk. — Az ellenléték hazája. — Utazás a föld közébebe. (Verne Gyula regénye, két képpel). — Gr. Gyulay Lajos naplótöredékeiből. — Téli napok. (Fővárosi tereza, Borostyáni Nándortól). A hétről. Irodalom és művészet; közzététel, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára félévre 4 ft., a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 6 ft.

*** Ez is hazafiság.** A választási előkészületek alig indultak még meg, máris szomorú jeleivel találkozunk a hanyagságnak és önzésnek, írja a „Nemz. Hirlap.” A belügy-miniszter kénytelen volt, több, és pedig baloldali megyéket figyelmeztetni az előkészületek gyorsabb megtevére, nehogy választási joguk gyakorlatától önhíjájuk folytán elcsusszanjanak. A kormány eddig ugy számított, hogy a központi bizottmányok az első munkálakat február közepéig, legfeljebb végéig meg fogják kapni, hogy belőlök az állandó lajstromok összeállíthatassak. Akadt azonban több megye, mely az özszeírás határidejét február végére, sőt márczius első felére tette, ami az állandó lajstrom elkészülését vagy egy hónappal késleltetheti; ami annál nagyobb baj, miután e késedelem következményei leginkább a nyárnak legtöbb munkával jérő szakára fognak esni.

gyakran kisirt szemekkel jött elő dolgozó szobájából s eselése a részvét legőszintébb érzetével osztá vele lelke bánatát, mert szerették jó gazdáikat, mint gyermekek szülőjüket. — Igazatok van fiam, mondá, csak sajnáljátok. Hisz megérdemlem. De ne vigasztaljátok. A részvét enyhíti bánatom, de vigaszra nincs szükségem; ezt jobban fellelem magamban, mint nálatok; míg szeretteim vesztében megnyugszom, az idő enyhíteni fájdalomam.

És Begfalvi érte, hogy fájó szívét tán a szórakozás nyugtana meg leginkább. Betakarta azért az egész vidéket. Felkereste mindazon vigabb helyeket és nyilvános sétákat hol feledhetné habár rövid időre is vesztéséget. Így egy szép nyári napon P... gróf nyilvános kertjében sétált. A nép, mint a kisebb vidéki városokban ez lenni szokott, ily szép nyári napokon tömegesen sürgött fel s alá a kellemes nyári időt a lombos fák árnyában élvezve. S Begfalvi szívét könnyebbülve érte, ha így szabad ég alatt annyi vidám arccal találkozott. De az általános vigasgot egyszerre, mint ez forróbb nyári napokon nem ritka, közölgő zivatar zavarta szét, melynek előőrseként már is orkászzerű szel emelkedett s földig hajtoagatá a nyulankabb növények és fák sudarait; mindenki menekült, a vig zene elhallgatott; egyszerre mint ketté vágya elnémult a vidám csevegés és zsbongás.

Begfalvi mind e zavarnak közepette nyugtalan nézte a jelenetet, mintha némileg gyönyörködne ú látványon, mint lettek egyszerre a sétányok rövid idő alatt néptelenné, s mint játszik a dühöngő forgószél a fák vékony sudaraival s hajtja a setét porfellegeket égig. Siető társaság közelgett végre a lombos fasoron feleje, Emilia grófnő közelgett egy mel-

léküiről. Utánna szolgák, arszlányok s katonatisztek. A vihar mindég erőszakosabb lett, s egyszerre habfoszlányként ragadá magával végtelen magasba a grófnő fátját. Az úrhölgy rémülve terjeszté karjait elragadt fátjola után; mely pókhálóként akadt fenn egy sudár jegénye tetéjén.

„Uraim legbecesebb, mim van! hozzak le fátjolatát! Nélküle nem távozhatom innen. Anyám ujvi ajándéka. Kimondhatlan beccsel bír reám nézve,” kiáltá a grófnő.

A szolgák, arszlányok s tiszték felbámultak a sugár jegényére s kétkedve vonogattak vállalaikat.

„Fátjolatom nélkül nem távozhatom, s ha itt kell is vesznem; előbb míg kezeimben nincs, nem, nem mehetek! ismélle a grófnő könyezve.

Az arszlányok s tiszték nem kis zavarba hozva nézegették ismét a viharban hajlongó jegénye sudarát. Az egyik fohászzkodott, a másik fejét vakarta a harmadik nemán hajlongott a hölgy előtt, mintha lehetlenségét akarná bizonyítgatni annak, miszerint most az egyszerű aligha teljesítheti kívánságát.

„Oh uraim, hát nem számtalanszor fogadták-e önök, hogy élőtök is feláldoznak értem: miért nem akar tehát egyes önök közül a fátjolat után menni? Hisz ez még nem oly kivihellen dolog! Báró úr, vagy főhadnagy úr önök a legifjabbak. Hozzak le fátjolatát! Esedezék Emilia.

X. báró rémülve nézett fehér nankin pantallójára s a harmincz láb magas jegényére, s olyan forma mozdulatot tett, mintha már csakugyan felfelé indulna, de biz ő nem mozdult helyéből.

Az öreg Begfalvival egy rongyos körülbelül tizenkét éves koldusgyermek is tanúja volt e jelenetnek.

„Majd lehozom én kérem aláns ha parancsolják azt a jószágot!” mondá a fiú, s villogó szemekkel méregeté a jegénye magasságát.

„Indulj! Hamar felfelé!” kiáltá az egész társaság egy hangon. A szegény fiú perczig sem habozott s ágról ágra felfelé mászott; s pár perczig a lombok közt eltűnve egyszerre előbukkant a jegénye sudarán. A vihar zuva hajlongatá a fákot egyasmához s a koldusfiú minden perczenben életével adózhat merényeért. De ő átkarolá a vékony sudarát, melyet a dühöngő vihar széles körben hajtoagott körül. Begfalvinnak égfelé meredtek hajszájai e látványtól. Az arszlányok tiszték nevettek s a grófnő ujjongott örömeiben, midőn fátjolatát a vakmerő koldusfiú kezében látá. Csak még el ne szakítsa az ügyetlen, veté közbe felénken az úrhölgy.

A fiú szerencsésen le is jött. „Hála az égnek! rebege magában a jószívű Begfalvi, s a grófnő sietve lengett tova kiserőtől követve. A koldusfiú tenyerét nyujtva szaladt utánok, egy kis alamszárért esdve: a komorna néhány rézpénz darabot dobott neki a földre. A fiú gyönyörrel számoltgató a felszedett pénzt.

Begfalvi, kinek a kíváncsiság legkevésbé volt betegsége, ez alkalommal még se győzhette le kíváncsiságát. Mert különben is a fiúnak nyílt, nyájas arca, nyomorult külseje s bátorsága nemes szíve jó sugallatát követve, érdekes volt előtte. Ő is már zsebében tartá kezét, hogy merényeért megjutalmazza.

„Mit kaptál fiam azoktól az uraktól? kérdé Begfalvi a ágaktól vérző s felszaggatott tenyerében pénzt tartó fiút.

„Öt krajczárt!” volt a felelet.

„Öt krajczárt jó fiú!” tenyeré Begfalvi s megtölté a fiúnak mintkét sanjeré rézpénzzel, ki csodálkozva a sok pénzen nagy szemekkel majd a pénze majd a nagylekű adakozóra nézett.

„Ez mind az enyim? kérdé az árva fiú.

„Mind a tied fiam! s mit fogsz vele cselekedni?”

„Oh! azt magam se tudom. Vagy de igen új ruhát veszek. Hisz ebből a sok pénzből csak kapok jó bácsit!”

„Hol atyád vagy anyád?”

„Se atyám se anyám már két év óta felel a vidor arcu fiú elszomorodva. Atyám katona volt s elveszté a háboruban; anyám nagyon bússult mindig s meghalt, s többé azon időtől fogva nem tűztek a faluban, vertek elűztek.”

„Add vissza a pénzt fiam.”

„Mind?” kérdé az árva ártatlanságtól sugárzó arcczal megdöbbenve.

„Mind” felelé Begfalvi.

Szomorúan visszaadta kezébe az árva a pénzt, s halvány arczán sötét szeméből két ragyogó köny gördült alá.

„Azt az öt krajczárt is add ide!” Mondá Begfalvi megindulva.

„Hisz bácsikám azt nem maga adta, az az enyim!”

„Nincs többé mig gyermek vagy szükséged pénzre. Jer velem fiam, ha jó leszesz, én leszek atyád, akard-e ezt jó fiú?”

„Oh igen, akarom bácsikám!” Ni bácsit még ebben a zsebében is van pár pénz, mit jó nénikéltől kaptam, itt meg vacsorám s darab kebelébe rejtett kényeret nyujtott át a megindult Begfalvinnak.

(Folytatása következik.)

4*

*** Meggondolatlan könnyelműség.** A Pelagics-féle rőpiratoknak Ujvidéken történt lefoglalásához érdekes fuggelék, hogy Vivaticus temesvári kereskedőnél szinte lazító iratokat foglaltak le. Maga Vivaticus elfogtatván, a törvényeknek adatolt át. (Eleg szomoró, hogy ily híreket kell regisztrálnunk. Szerk.)

*** Melyik hát az igazi.** A „Közérdekekben” olvassuk hogy Berzenczey László megörült Berzenczey sajnálatra méltó s jobb sorsra érdemes férfiú volt. Negyvennyolczban verset is irtak hozzá. Fogoly lett aztán; majd képviselő. Gondolkozása azonban mindig extravagáns volt. Utóbbi időben azon eszmével foglalkozott, hogy felkeresi a magyar faj bölcsőjét. Utazott, fáradozott nagyon sokat. Czélt azonban nem ért s ha ért volna is, nem volt annyira képzett ember, hogy azt érvényesítette volna. Most lelke váloga elborult. Közlelbbi adataink még hiányzanak. Hanem már az, amiért tüzetesen foglalkozunk a pályát tévesztett reneszánsz férfiúval. Egy lap mai számában elég naiv, vagy közönséget hiszi annak, hogy azt írja róla, miszerint azért örült meg, mivel a többséghez állt az ellenzék csapatából. Egy darabos nyelvű ismerősünk ezen állításra azt mondá, hogy épen csak addig volt teljesen tisztán magánál, mig e lépést megtette; különben biztosítgatja ama lapot, hogy Berzenczey a legutóbbi időben ismét ellenzékéi érzelmeiket táplált.

*** Nö-ügyvédek.** Péterváron már régóta fennáll egy női klub, melynek tagjai a jogi tanulmányokban képzik ki magukat. E klub jelenleg 16 tagot számlál, kik már annyira haladtak e tudományban, hogy közelebb egy nyilvános ülést tartottak, melyben mind a 16 tag védbeszédet tartott egy elítélt bűnös felett. Az eredmény annyira felbátorította őket, hogy folytatódtak a kormányhoz, miszerint engedné meg nekik, hogy a bíróságoknál mint ügyvédek szerepelhessenek.

*** Blondin újabb próbálkozása.** A Niagarán egy szál kötélén ismételve alsétált amerikai kötélancos, hajmeresztő bátorságát évekkal ezelőtt a Margitszigeten is mutogatta, most arra vállalkozott, hogy kötélén a Cheops-gúla ormáról a Kephron-pyramis csúcsára fog áttáncolni. A kifeszítendő kötél ára 18,000 forintra van téve, s ezt Blondin azon reményben előlegezi, hogy a hajmeresztő mutatványok lámulói Egyiptom ősi földén a világ minden részéből össze fognak seregleni az alkalomból. Ha Blondinnak e vállalata sikerül, az mindenestre első helyet fog biztosítani számára a kötélánc vakmerőinek sorában.

*** Két sikkasztás egy intézetnél.** A párisi „société générale”-nal röviddel ezelőtt egy nagymérvű sikkasztást derítettek ki, s rá nem sokára egy másodikot, mely szintén nevezetes összegre ment. A nagyobb mérvű, mely 200,000 frankot tesz ki, az intézet két előkelő tisztviselője követte el. Nehány hóval ezelőtt a tözseördögének hódoltak és veszélyes pénzügyi műveletekbe bocsátkoztak, melyek csakhamar egész pénzkészletüket kimeríték. A merész játékosoknak szokott vérmes reményében azt hitték, hogy minél nagyobb összegeket kockáztatnak, annál könnyebben fogják szüvedett veszteségüket helyre tenni, és még azonfelül jelentékenyebb összegeket nyerni, és a czéltól az intézet pénzéhez nyultak. A sikkasztók annyit ügyességgel bírtak, hogy sikkasztásaikat néhány hónapig gyakorolhatták. De végre is a legnagyobb ügyesség is hajótörést szenved. A büntett felledeztetelt és elkövetői elfogattak. A másik sikkasztás, mely 67,000 frankra rug, állítólag másik által követte el, de szerzői mostanig ki nem puhatallattak. Mindkét eset nagy feltűnést okozott párisi körökben.

*** Nemes cselekedetek.** Erdő-Kövesd-ről a báró Orczy-család számos jó tettéről értesítenek minket. E derek úri család igazi gyámola a szegényeknek s a népnevelés ügyé-

nek. B. Orczy Elek és édes anyja, szül. Lipthay Augusztal bárónő közelebb az iskola számára adtak telket, épületet, s egyéb építési anyagokat, a mi többet képvisel két ezer forintnál. Ezenkívül tanszerekkel is ellátták az iskolát. A nemes bárónő nevére számos árva és szegény említi hálaival a környéken. A cholera-járvány után is érezette jó lelkét az árvákkal, a gyámoltalanul maradt özvegyekkel. Több családot már 1873 ősze óta egész mostanig segélyezel havonként öt-öt frittal. Az istennezei lakosoknak kiknek 1873-ban vetőmagjok sem termelt, 50 ftrnyi segélyt küldött; ugyanennyit adott közelebb a báró is, az említtett közszegényei számára. Mindez csak csekély része ama sok jónak, melylyel a derek főúri család annyira megnyerte a vidék szeretét, s annyira kiérdemelte az árvák és szegények halálját.

*** A philadelphiai közkiállítás megnyitása** s ezzel egyidejűleg az amerikai függetlenség száz éves jubileuma ünnepepényn Garibaldi, Hugo Viktor és Louis Blanc is részt fognak venni.

*** Mikor a muszka mulat.** A „St. Peterb. Viedem.” érdekes adatokat szolgáltat az ünnepek alatt Moszkva városában az utcázakon december hó 25-től január hó 1-ig 2502 holtrészeg férfi s 157 (egy napra esik 380) hasonló állapotú némbor szedetett fel, holott nem ünnepi napokon alig találkozik 20 30-ig önkivületben letrengő férfi és nő. — Hozzáteszi még idezett lap, hogy ünnepek alatt a lopások lépést tartanak a részszegséggel.

*** S aztán ne lopjanak.** Mult évi december 20-án történt, hogy beodrai kötelezmester Herodek Károlyt kirabolták, elvitték szegénynek az egész kenderkészletét, a mit nagy nehezen összetakarított. Nevezett káros azonnal jelentést tett megyei csendőrmester M. Sz. úrnál, kinek is, nagy ügyességével, sok fáradozás után sikerült a tetteseket kiharcolni. A tettesek egy beodrai N. M. R. V. és egy kumáni V. M. nevű egyének. A mint nevezettek fogva voltak, a csendőrmester úr kihallgatta őket tanúk jelenlétében, beismerték, hogy ők a tolvajok, azon kérdésre pedig, hogy hová tették az elzrott czikkéket, azon vallomást tettek, hogy biz ők, mivel azokat eladni hamarjában nem bírták, de leginkább mivel szorulni érezték kapczájukat, az egyik tolvaj N. M.-nek kemenczéjébe tettek, s azokat elégették. Ezek után M. Sz. csendőrmester úr őket járásbírósguk markába adta nyomozó jelentésének kíséretében, hogy lakoljanak gaz tettükért a hüvösben. De mennyire meglepettetett csendőrmesterünk, hétfőn a járásbírói tömlőczbe kísérté őket, s szerdán már szabadon bocsájtva vizitbe jöttek ő kelmek hozzá azon nem reményl szavakkal, hogy „latod te is így tethetél volna velünk, kár volt magadat annyira megereletetni, minthogy ha ezt nem teszed szép jutalmat nyerve tölünk barátok lehetnénk. — Tessék aztán legyen valaki hű s tisztá jellemű csendőrmester, inkább a katonaságnál, tizedes, több jogot s több autoritást lel ott. — Oh! Ráday, Ráday támadj fel még egyszer, s ne hadj bennünket!”

TÖRVÉNYTEREM.
A n.-becskerekéi e. f. kir. törvényszéknél 1875-ik évi január 30-án tartandó nyilvános ülésében következő per előadatni fog:

Előadó: MIHAJLOVITS SÁNDOR, kir. tszéki bíró 6363. szám. 1874. — Berberszky Ivánnak, Berberszky Fülöp és társai elleni örökösödési per.

Rövid hírek.
Simor herceg-primas Ségherstől, a híres virágfestőtől két képet vásárolt az esztergomi képtár számára.

„Majd lehozom én kérem aláns ha parancsolják azt a jószágot!” mondá a fiú, s villogó szemekkel méregeté a jegénye magasságát.

„Indulj! Hamar felfelé!” kiáltá az egész társaság egy hangon. A szegény fiú perczig sem habozott s ágról ágra felfelé mászott; s pár perczig a lombok közt eltűnve egyszerre előbukkant a jegénye sudarán. A vihar zuva hajlongatá a fákot egyasmához s a koldusfiú minden perczenben életével adózhat merényeért. De ő átkarolá a vékony sudarát, melyet a dühöngő vihar széles körben hajtoagott körül. Begfalvinnak égfelé meredtek hajszájai e látványtól. Az arszlányok tiszték nevettek s a grófnő ujjongott örömeiben, midőn fátjolatát a vakmerő koldusfiú kezében látá. Csak még el ne szakítsa az ügyetlen, veté közbe felénken az úrhölgy.

A fiú szerencsésen le is jött. „Hála az égnek! rebege magában a jószívű Begfalvi, s a grófnő sietve lengett tova kiserőtől követve. A koldusfiú tenyerét nyujtva szaladt utánok, egy kis alamszárért esdve: a komorna néhány rézpénz darabot dobott neki a földre. A fiú gyönyörrel számoltgató a felszedett pénzt.

Begfalvi, kinek a kíváncsiság legkevésbé volt betegsége, ez alkalommal még se győzhette le kíváncsiságát. Mert különben is a fiúnak nyílt, nyájas arca, nyomorult külseje s bátorsága nemes szíve jó sugallatát követve, érdekes volt előtte. Ő is már zsebében tartá kezét, hogy merényeért megjutalmazza.

„Mit kaptál fiam azoktól az uraktól? kérdé Begfalvi a ágaktól vérző s felszaggatott tenyerében pénzt tartó fiút.

„Öt krajczárt!” volt a felelet.

„Öt krajczárt jó fiú!” tenyeré Begfalvi s megtölté a fiúnak mintkét sanjeré rézpénzzel, ki csodálkozva a sok pénzen nagy szemekkel majd a pénze majd a nagylekű adakozóra nézett.

„Ez mind az enyim? kérdé az árva fiú.

„Mind a tied fiam! s mit fogsz vele cselekedni?”

„Oh! azt magam se tudom. Vagy de igen új ruhát veszek. Hisz ebből a sok pénzből csak kapok jó bácsit!”

„Hol atyád vagy anyád?”

„Se atyám se anyám már két év óta felel a vidor arcu fiú elszomorodva. Atyám katona volt s elveszté a háboruban; anyám nagyon bússult mindig s meghalt, s többé azon időtől fogva nem tűztek a faluban, vertek elűztek.”

„Add vissza a pénzt fiam.”

„Mind?” kérdé az árva ártatlanságtól sugárzó arcczal megdöbbenve.

„Mind” felelé Begfalvi.

Szomorúan visszaadta kezébe az árva a pénzt, s halvány arczán sötét szeméből két ragyogó köny gördült alá.

„Azt az öt krajczárt is add ide!” Mondá Begfalvi megindulva.

„Hisz bácsikám azt nem maga adta, az az enyim!”

„Nincs többé mig gyermek vagy szükséged pénzre. Jer velem fiam, ha jó leszesz, én leszek atyád, akard-e ezt jó fiú?”

„Oh igen, akarom bácsikám!” Ni bácsit még ebben a zsebében is van pár pénz, mit jó nénikéltől kaptam, itt meg vacsorám s darab kebelébe rejtett kényeret nyujtott át a megindult Begfalvinnak.

(Folytatása következik.)

4*

A zágrábi egyetemen valóságos kutya-macska-viszony felett ki a horvát és szerb ifjúság között. A szerbek tömegesen készülnek Budapestre, mert azt hiszik, hogy a „türelmetlen“ magyar Chauvin-ekkel mégis könnyebben megférhetnek, mint a horvát „testvérekkel.“

Miklós, montenegrói fejedelem a népet fegyverre hívja; az igazgató rendkívül nagy. Offenbach, a zeneirodalmi Paul de Kock leánya esküvőjére misét ír!

Hajnald érek 81 éves anyja Szécsényben veszélyesen megbetegedett.

A közoktatási miniszter nagyobb földreng-gyűjteményt állított össze s ki fogja osztani a legjelesebb hazai tanintézetek között.

Tűzhárító készüléket talált fel Dr. Dudics Miklós az „Életmentés“ című lap szerkesztője, melylyel közelebb tesz kísérletet.

A bécsi schmelezi temetőben egy ifjú nő pár nap előtt elhalt, férje sírján mérgezte meg magát s holtan vitték a kórházba.

Havre közelében a Szajna torkolatánál egy jól bedugasztott palackban írott tudósításokat találtak azon éjszakszaki kirándulásról, melyben Napoleon herceg is részt vett. A papírok 1860. jun. 25-éről vannak keltezők.

A francia nagy forradalom híres bakójának, Sámsonnak segítje, Jacques után, azon rettenetes napokból több érdekessé, szörnyű emlékü tárgy maradt, melyeket a napokban árverés alá bocsátanak.

Athénben az orosz és olasz követek személyes perpatvarok miatt párbajt vívtak. Keszthelyen a himlő nagy mértékben kezd pusztítani.

A gyógyszerészek arról panaszkodnak, hogy egy év óta az egészség i járvány miatt keresetök jelentékeny csökkenést mutat.

Győrben azt írják, hogy az ott állomásozó huszárezred parancsnoka a tiszteknek, erkölcsi éretetökre való tekintetből, megtiltotta „Kornélia“ előadását megnézni.

Buchanan, angol nagykövet Bécsből Budapestre utazott.

Egy bostoni kereskedőnek sok a panasza a postai néhivatalok ellen. Pénzes levelei foladásánál mindaddig kénytelen volt várakozni, míg egy fiatal dandy a megelőző napon tartott bálnak minden toilletteljével be nem számolt a „bajos“ irnok-kisasszonyoknak.

A francia hadseregben olyan hangulat uralkodik, hogy a bonapartisták alkalmasint megkísérlik IV. Napoleon kikiáltását.

A közelebbi német-francia háborúban Németország részén 44,000 halott és 127,000 sebesült volt; Franciaország pedig elvesztett 139,000-et és megsebesült 143,000. A fölülül Paris és Strassburg ostroma alatt 20,000, a németek fogságban pedig 17,000 francia halt el.

Rómában a jövő hónapban egy szabad kömives templomot avatnak föl nagy ünnepelességgel.

Bayonneban 47 karlista tiszt átpartolt Alfonz királyhoz.

Simor, herceg-prímás igen szíves hangon irt elismerő levelet küldött Molnár Aladár, országgyűlési képviselőhöz, melyben a tanítók nyugdíjazására nézve kifejtett tevékenységét teljes mértékben helyesli.

Egy gyermektelen úrhölgynek annyira meglesteit a budai népkonyhában egy 6 éves leánygyermek, hogy azt örökre magához vette és szegény anyjáról is gondoskodik.

D'Omalius d'Halloy a belga tudományos akademia neszlora 92 éves korában meghalt. A föld- és néptan egyik leghívatottabb művelőjét veszté el benne.

A parisi „Figaro“ leírva a közelebbi királyi estélyt, a többi között ezt mondja: „A hölgyek, fájdalom lemondottak hisztikus öltözökről, mint nagyon nehézkes és alkalmatlanról.“ Tehát azt is meg kellett érünk, hogy nemzeti öltözékünk mellőzésén a külföldiek bankodjanak!

A Sandersvilleben (Amerika) megjelenő „Gazetta“ szerkesztője tudatta december 25-iki számában, hogy a karácsonyi ünnepek alatt és után annak módja szerint le akarja magát inni, tehát lapja csak január 1-én jelenik meg.

Indianában egy házasság 500 dollár összegéig kárptólási pórt kezdett anyósa ellen, mert elidegenítette öle neje szerelmét.

Popie-, litvániai község irt a losonci református egyházközségnek, hogy náluk egy ezüst kehely van, mely alkalmasint Losonczról került hozzájuk, melyet szívesen visszaküldenek, ha a losonciak birtokjogukat igazolják, a mit ezek megtevén, visszakapták az 1663-ból való becses ereklyét és köszönetül szintén értékes templomi ajándékokat küldöttek a derék litván községnek.

Györi Teréz, grófhölgy, egy szegény hivatalnok, kit családjával együtt szabad ég alá kergetett volna a házi úr, nagy lelkület segített, kifizetvén helyette a házbért és még azon fölül dúsan megajándékozván, hogy beteg nejeéről gondoskodhassék.

A török-szent-mártoni pánszlávok néhány ezer forintnyi tőkét gyűjtöttek és új pánszláv szellemű iskolát nyitottak gyermekeik számára.

Raguzai hírek szerint Montenegro és Törökország között folytonosan komorabbakká válnak a viszonyok a podgoriczai gyilkosság miatt.

Ö Felseje a király pár nap előtt meglátogatta a budapesti népkonyhákat s nagy örömet nyilvánította affól, hogy ezen új intézmény Budapesten sokkal mostohább viszonyok között is csaknem annyira fejlődött mint Bécsben.

Prágában él Schuhaj, magyar báró, ki 1757-ben született, s mint a „Pokrok“ írja, meglehetősen friss egészségű 118 éve mellett is.

Torzán, Abauj vármegyében egy kis halottat két nagyanya és négy dédanya kísért ki a temetőbe.

A braziliai Souza Cabral, a világ leggazdagabb embere, kinek vagyonát 30 milliárd dollárra teszik, férjhez adta lányát. Mesés kincseket szört ki piperére s ezerféle haszonlatanságra. Hogy a közzjóra adott-e valamit, azt nem mondják a hírlapok. Igazán szánandólag szegény ember a világ leggazdagabb embere!

Berzencei László, ki az utóbbi időben Görgei mellett korteskedett, megörlt.

A mező-túri postarablókat, Jasót és Makait már kére kerítették.

Eugenia, volt császárné, fia számára negydedfél milliónyi költségnél vett föl angol bankarótló.

Oroszországban még csak most kapták meg a katonák azon engedélyt, hogy színházba járhasanak. No, mieux tard que jamais.

Bécsben a temetőket kezdik rabolni különösen az öntött vasból készült siremlékek vonták magukra a zsványok figyelmét.

Buchmann György „Gellugelte Worte“ című munkájában azt mondja, hogy ezen epigrammot: „Bella gerant alii, tu felix Austria, nubes! Nam quae Mars alius, dat tibi regna Venus“ Hollós Mátyás írta.

Nem rég egész szállítmány MacMahon-szobor érkezett Angliából Boulogneba. Egy közölök eltörtött s akkor látták, hogy tele volt kis IV. Napoleon-féle szobrocskákka.

Abécsi udvari színház, melyet II. József emelt ezen rangra, a jövő évben tartja főállásának századik évfordulóját.

A budapesti iparosok legutóbbi közgyűlésök alkalmával „budapesti iparos szövetség“ alakítását határozták el.

Bécsben a „prater“ mellett január 18-án két kis csecsemőt találtak halva. Gyanúból egy rohonci hajadont fogtak be.

Az „Abauj-Kassai Közlöny“ Kazinczy Ferencnek, mint királyi főigazgatónak 1788-ban kelt levelét közli, melyben a nagy hazafi „a kassai királyi normális iskolát közös iskolá“-nak mondja.

H I R D E T É S E K.

10046. sz. 1874.

(4—3^a)

Árverési hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a cs. kir. szab. ált. oszt. földhitelintézet mint végrehajtató részére 9764 ft. 91 kr. és jár. kielégítése végett Rosenfeld Mór végrehajtást szenvedő neve alatt a nagy-beckereki község 490. sz. tjkben felvett, s 20.000 ftra becsült ingatlan vagyonnak végrehajtás utján elárverezése elrendeltetvén, ennek a helyszínén, illetőleg a kir. telekkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközölésére I-ső határidőül 1875. évi márczius 15-ik, szükség esetében II-ik határidőül 1875. évi április 14-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órájára tüzetik azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül adatnak el, a másodikkal pedig 12.000 fton alul eladatni nem fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, az ígért vételárt pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét, és további 3 hó alatt az utolsó részt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletbe léssen betudandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; mert ellenkező esetben a részükre Vécsey Béla ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prrds. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket e hirdetés közzétételének utolsó napjától, számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi december 31-én tartott ülésében.

437. sz. 1875.

(15—3^a)

Árverési hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Krevrath József t.-becsei lakos végrehajtató részére 800 ft. és járuléka kielégítése végett Heinstein György özvegye és örököse Heinstein Rozália t.-becsei lakos végrehajtást szenvedőtől lefoglalt és a t.-becsei község 530. számú telekjegyzőkönyvben 440 ftra felbecsült házra nézve a bírói árverés elrendeltetvén ennek a helyszínén illetőleg Török-Bécsben az említett háznál leendő eszközölésére első határidőül 1875. évi február 20-ik, szükség esetében második határidőül márczius 31-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órájára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodikkal azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételárt 2 részletben és pedig felét, melybe a bánatpénz beszámíttatik azonnal, másik felét pedig egy hó alatt lefizetni, a többi árverési feltételek min-

den nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen telekkönyvi hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prrds. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen k. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi január 27-én tartott ülésében.

9706. sz. 1874.

(13—3^a)

Árverési hirdetés.

A n.-beckereki e. f. kir. tszék tkvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy újból Kugler Ede alperesnek végrehajtásilag lefoglalt és t.-becsei község 467. sz. tjkben A I. (606—607) r. sz. 462. ösz. sz. tulajdonául felvett s 6500 ftra becsült ház és házhelyből álló ingatlan vagyónára, a végrehajtató által javalatba hozott árverési feltételek mellett elrendeltetik s annak a t.-becsei község háznál leendő foganatosítására első határidőül 1875. évi mártius 2-ik szükség esetében második határidőül április 2-ik napjának mindenkor délelőtti 10 órájára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül a másodikkal azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10% az árverező bíróságnál letenni az ígért vételárt pedig 3 részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét, melyben a bánatpénz betudandó léssen a második részlettel pedig az árveréstől számítandó 4 hó múlva 10% kamataival együtt lefizetni. A többi árverési feltételek minden nap hivatalos órákban a tkvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; mert ellenkező esetben részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket e hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával a t.-becsei kir. járság jelentéstétel kötelessége mellett, megbízatik. Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1874. évi december 30-án tartott ülésében.

679. sz. B. v. k. 1874.

(12—1^a)

II. árverési hirdetés.

A tekintetes nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1874. évi augusztus 21-én 7546. szám alatt kelt végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckereki 73. számú telekjegyzőkönyvben felvett és Kornya Ferenc tulajdonát képező ingatlanságra nézve folyó évi december 30-ára kitűzött árverés sikertelen maradván folyó 1875. évi január 30-ik napja délelőtti 10 órára tüzetik ki a második árverési határidő.

Kelt Nagy-Beckereken, 1874. évi december 30-án.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

7. sz. k. i.

Pályázat.

(6—3^a)

Torontálmegye zichfalvi kerületében kebelezett Bánlak román, Offszentiza, Dolác német, Tolvádia vegyes, Partos, Szolta román ajku községek megyehatósági engedéllyel egészségügyi községgé alakulván, a 600 ftnyi évi fizetés, 10 és 40 krnyi látogatási díj és szabad fuvarral rendszeresített orvosi állomás, bánlakoni tartózkodással, választás utján betöltendő.

Felhivatnak a pályázni kívánók t. orvos urak, az 1874. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében felszerelt folyamodásukat folyó évi február 20-ik napjáig, mint a választási napig, alulírt szolgabíróhoz benyújtani.

Bánlakon, 1875. évi január 3-án.

Milutinovits Sándor,
szolgabíró.

5149. sz. 1874.

Pályázat.

(9—2^a)

Az ivanovai községben jelenleg üresedésben levő jegyzői állomás betöltendő. Ezen állomással 400 ft. évi készfizetés, szabad lakás, két ölt tüzifa és 1 láncc kertiföld, azonfelül minden szerződésért mindégik féltől 2 ft., kötelezvényekért 50 kr., végrendeletekért 50 kr., marhálevelékekért 5 kr., ha községi ügyben utazik a községi határban belül 1 ft. napi díj, ha a szolgabírószághoz vagy más hivatalhoz utazik éjjelezéssel 2 ft. napi díjjal van összekötve.

Ezen állomás elnyerésére megkivántatik a magyar, német és bolgár nyelvnek tudása. Pályázók kérvényeiket szabályszerűen felszerelve, f. évi február 4-ig az alulírt szolgabírói hivatalhoz küldjék be, mely napon a község-házában a választás meg fog tartatni.

Pancsován, 1875. évi január 2-án.

A szolgabírószágtól.

Az

ÁLARCZOS BÁL,

melyhez a meghívások már széjjel is küldettek, folyó évi február 9-én fog a helybeli kaszinó helyiségeiben megtartatni. Felkeretnek mindazon meghívottak s tán tévedésből meghívatlanok is, kik e bálon részt venni akarnak, hogy belépti jegyeik átvétele iránt Mangold Lipót úr — ki a jegyek elárúsítását magári vállalni sziveskedett — könyvkereskedésében intézkedni ne terheltessek.

(14—1^a)

A rendezőség.